

[Erik B. Smith]

synes, at dette er ganske godt, og ønsker det gennemført ved lovgivning, men det gør den anden af arbejdsmarkedets parter ikke, og så kan man jo sige, at vi er lige vidt.

Jeg beklager den holdning, som i alt fald det nuværende flertal i Folketinget har, at dette må man afvise, det må arbejdsmarkedets parter selv finde ud af. 6.000–8.000 forskellige overenskomster! Det lader sig ikke gøre, rent bortset fra, at den solidariske model ganske enkelt ikke kan anvendes.

Alle regeringspartierne sagde: vi er sådan set enige i sigtet. Der er problemer, men vi synes, det må kunne klares. Det skal altså bare ordnes ved overenskomst. Så behøver man i og for sig slet ikke at kommentere regeringspartiernes indlæg yderligere.

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at nogle af hendes forudsætninger deler jeg. Det er klart, at de lavestlønnede på arbejdsmarkedet er i en situation, som nødvendigvis, at de må have mere i løn. Det mener jeg da også. Jeg har taget fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger til indtægt for, at man er åben over for de principper, der er nævnt her, og at man ønsker en fortsat drøftelse af dem. Jeg tror også, at dette forslags videre skæbne afhænger af, hvordan et kommende Folketing efter et folketingsvalg ser ud i et samarbejde med SF. Jeg tror såmænd ikke, at det tager så forfærdelig lang tid at finde ud af, hvordan modellen skal være. Principperne er vi jo enige om.

Jeg lagde mærke til, at fru Elisabeth Bruun Olesen sagde, at godt nok har økonomerne og vismændene afvist, at der ligger nogle skattebegunstigelser i dette, men hvis de nu tager fejl, så – men så var det, som om fru Elisabeth Bruun Olesen glemte dette »hvis« mere og mere. Som man ser forslaget, er der ifølge skattereglerne tale om en udskudt skat. Det provenutab, der selvfølgelig er, når der er tale om udskudt skat, kan slet, slet ikke klare at hæve folkepensionerne noget af betydning. Det kan altså – jeg havde nær sagt desværre – slet ikke bære den argumentation, som blev anvendt.

Ordringen, siger fru Elisabeth Bruun Olesen, slår først fuldt ud igennem i år 2048. Men under den forudsætning, at vores folkepensionsforslag, arbejdsmarkedspensionen og ATP gennemføres samtidig, vil en 50-årig på arbejdsmarkedet med en indtægt på 120.000 kr., den dag han går på pension, få 76,9 pct.

af sin hidtidige løn. Der er tale om en meget væsentligt forbedret økonomisk pensionistsituation for ham. Ligger indtægten på 180.000 kr. – det er 1985-kroner, vi snakker om – vil hans dækning blive på omkring 54 pct. Men også her er der tale om en væsentlig forbedring i forhold til i dag, så det vil få virkning med det samme, men det er da rigtigt, at det fulde endemål med 100 pct., 80 og 60 pct. når vi først i år 2048, og så er det for de fleste af os børnebørnene, vi snakker om. Men at det får en omgående økonomisk virkning, er oplagt.

Jeg vil også gerne understrege, at arbejdsmarkedspensionsforslaget naturligvis ikke er til hinder for en forbedring af folkepensionen, jeg havde nær sagt tværtimod. Det er givet en nødvendig forudsætning for, at man kan hæve folkepensionen for dem, der aldrig når ind i ordningen.

Jeg kan heller ikke forestille mig en ordning med en invalidepension for dem, der er med i arbejdsmarkedspensionen, der giver dem f.eks. 120.000 kr., mens vi har en gruppe mennesker, som godt nok ikke vil være ret stor, som har en pension eller førtidspension efter de gældende regler. Det vil være nødvendigt at hæve den væsentligt, og det vil der også være et provenu der giver mulighed for, hvis man vedtager ordningen.

Jeg må konkludere, at der tilsyneladende i øjeblikket i Folketinget er et flertal, der er enig i, at der er alle disse mange problemer, og som synes, at de bør løses, men det må arbejdsmarkedets parter bare selv gøre. Det, man indirekte siger, er, at enhver må klare sig selv. De stærke forbund må klare sig selv, og så kan Kvindeligt og Husligt og SiDerne jo sejle deres egen sø. Det er måske egentlig en meget god overskrift på nogle af de andre ting, der foregår her i Folketinget.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Bjørn Westh har tilsyneladende kun hørt en del af mit indlæg, og det skal jeg bestemt ikke bebrejde ham, men han har overhørt den del, hvori jeg faktisk gentog, hvad regeringen ved statsministeren bebudede allerede under åbningsdebatten, at vi vil etablere mulighed for en overflytningsret mellem de forskellige pensionsordninger og dermed begrænse risikoen for, at mobiliteten bliver begrænset.